

エウカウカハエウぶん。

ウエイウエイウエイ

Cảm thấy lần đầu tiên trên đời Nhật, nghiệp đoàn xa đời tôi cảm thấy rất vui; Nghiệp đoàn dẫn tôi về hi' học ở cùng t h t t. Cảm giác như đang ở nhà mình. Đó là một phần động lực giúp tôi ổn định tâm lí để làm việc trên xi' sẽ học anh đào. Ngay tôi hi' học xa đời trung tâm học về... thầy rất là thú vị. Nhật bản quả là phát triển y' thức con người tốt. Ở lớp chức cơ giới, thầy giáo chỉ dạy nhiệt tình mặc dù từng Nhật vẫn còn kém nhưng tôi vẫn cố gắng lắng nghe, buổi trưa chúng tôi cũng nhau ăn, nghỉ ngơi, việc phân loại rác và thú vị. Một đất nước mà tại chi' tài nguyên để sử dụng Giac thông Nhật bản tạo người hoàn toàn với Việt Nam. Lúc đầu có chút bẽ ngỡ nhưng dần dần tôi nên quen thuộc phong cảnh đẹp, khí hậu trong lành, yên tĩnh không ồn ào như thành phố của tôi. Chấn thành cảm ơn nghiệp đoàn tạo điều kiện tốt nhất để chúng tôi học tập và qua' thêm làm việc chân thành cảm ơn.

そうかつかん そうぶん

Đỗ Văn Dũng

ド-ヴァントウン

Chuyến bay VN - NB đã đưa chúng tôi đến mọi đất nước với những con người thân thiện, những Phong cảnh thật đẹp và có những món ăn nổi tiếng.

Ngày 8-4 là ngày chúng tôi đứng dưới bầu trời trong xanh và NB và thưởng thức không khí buổi sáng sớm trong lành. Ra Sân bay bay đến chúng tôi có đoàn đón nghiệp đoàn và các giám đốc và CT chúng tôi, mọi người rất thân thiện và vui vẻ. Ngồi trên xe 30 phút đưa chúng tôi đến Văn Phòng và nghiệp đoàn và cũng là nơi chúng tôi ăn ở trong 1 tháng học ở đây. Các người nơi đây rất thân thiện và hiền lành, hiền lành đến từng con đường, góc phố, và hiền lành cái cách mà mọi người dân nơi đây dành cho nhau, dành cho tôi.

Chúng tôi rất may mắn khi gặp được 1 thầy giáo người VN. thầy rất xinh trai và tốt bụng, thầy hướng dẫn chúng tôi rất nhiệt tình và yêu thương học trò, và cũng có các SS người Nhật mọi người rất tốt bụng và nhiệt tình và có các bạn người Việt cũng đồng hành cùng với tôi trong 1 tháng qua, tôi đã có thêm những người bạn, những người bạn để rời quê hương không quên thân, bố mẹ bên cạnh, khi nhớ nhớ xa nhà chưa vội, tất cả mọi người nơi đây họ chào đón tôi với 1 trái tim thật lòng hậu.

Trong 1 tháng học tập ở nghiệp đoàn chúng tôi đã được học rất nhiều thứ các SS dạy chúng tôi thêm tiếng Nhật, đã có những buổi học ngoại khóa như: Phòng chạy chữa chạy, Sơ cứu người bị nạn, Pháp luật, an toàn giao thông, cũng như học cách Phản ứng khi có động đất hoặc sóng thần. Xây ra mọi người đều rất hứng thú và nhiệt tình trong học tập. Khi kết thúc những buổi học ngoại khóa để chúng tôi đã được các SS dẫn đi leo lên núi trên đó có 1 ngôi đền rất là đẹp, đền built là ngắm núi đó có rất nhiều hoa anh đào, lần đầu tiên được ngắm hoa anh đào thật sự là 1 khung cảnh thật tuyệt vời, rất là đẹp, có lẽ chúng tôi sẽ không bao giờ quên được.

Chúng tôi rất biết ơn đến nghiên cứu sinh, các thầy cô giáo đã không ngại
vất vả, khó nhọc để dạy dỗ, bảo ban chúng em, và với tiếng em các thầy
cô đã cố gắng để rèn luyện nhiều tình trong việc tham SK với tôi, tôi rất cảm
lâm lịch vô biết ơn thầy cô giáo rất nhiều!

~~Em xin chân thành cảm ơn~~

Sau này em xin cảm ơn nghiên cứu sinh và các cô giáo, thầy giáo,
đồng nghiệp để chúng tôi học tập và làm việc thật tốt.

感想文

杜 亮

终生难忘的一天，4月8日，多么美好的数字，多么美好的日子，因为今天我来到了向往已久的日本，第一次踏入异国他乡，我的心情无比的激动。到达福冈我更坚定了我的信心，我务必在三年里超越自我，提升自我素质，加强自我管理，提高工作能力。来到日本已经半个月了，在这半个月的时间内让我有了一个全新的世界观，原来日本的生活是这么的幸福，秩序是这么的完美，改变了我以前很多对日本的认知。

在组合培训的这段时间里我认知了我的不足，我以后一定加强日语的学习，提高自己的日语能力，学习日本的各种知识，从而提升自己的适应能力，为以后的工作打好基础。在新的工作环境里，我一定在完成自己工作任务的同时，也会尽自己所能去帮助身边的同事，而绝不是只顾做好自己手头的工作而忘了自己是属于工作团队的一分子，工作中只有用心做事，才能学到更多，学到的任何技能和知识都可能成为未来的生存工具。工作是一个人生存的手段是幸福人生的保障，没有工作生活会变得怎样？用心工作，过好每一天，干好每一件事，总有一天会有所收获，对自己没有坏处。

我一定会在三年里做好自己，为了以后的幸福，加油！努力！我真心的非常感谢企业给我的机会，真心的感谢烟台国际和经营效率化里的所有的老师对我的悉心教导和无微不至的关怀！

道

借此机会我想对在坐的各位同学说：努力吧！人生路上的青年们！

感想文

魏超然

4月8日是一个特殊的日子。我带着激动而又紧张的心情登上了飞往福冈的飞机。因为生平第一次离开自己的国家去陌生的国家(日本)生活三年。真的不敢想象以后的日子会怎么样?带着猜疑的心态踏上日本的土地。感觉并没有我想象的那么恐怖。到现在一晃快一个月了。这段时间里感触很多。

从前都是听别人说的,日本如何如何,到了日本感觉到日本真的很干净也很安静。日本人特别注重礼节,虽然有时觉得有些过,但是也表明一种文化程度。另外,日本的物价挺高的,特别是食物中的蔬菜和水果,因为这里的蔬菜水果都是论个卖的,初来还真是不习惯。还有这里的道路很窄,很安静,在国内我们可以边走边说,而在这里很少有人这样,感觉有点压抑,道路虽然窄但很有秩序,很干净,不管走到哪里都看不见灰尘,垃圾这一点中国就没办法跟日本比。来到日本才知道,路边没有小地摊儿,不像在中国满大街都是小吃车,肚子饿的时候可以随便吃。来到日本才知道,超市的收银员很热情,不管买多少东西,收银员都是笑脸相迎,打招呼很热情。来到日本才知道,日本人说话都轻声细语,亲切,做坏事不会强调理由,走在大街上不用担心钱包有没有被跟踪,吃的东西不用担心质量问题。来到街上除了听到“119”的声音,基本上听不到汽车喇叭声,无论走进哪个厕所都不用担心有没有厕纸,而且坐在马桶上都是暖和的,太享受了,各行业的服务态度都是一流的,天好蓝,云好白,没有灰尘,没有大气污染真好啊!

组合的老师对我们每一个研修生都非常好,关心我们的身体状况,带我们去爬山看樱花,野炊,去海边打排球,体验地震台风还有消防演练,等等,这些我在中国从来没有接触过,我想在今后的日子里跟朋友们友好相处,度过快乐的三年。

总结感想文

加功巧
韩国菜

转眼之间,来到日本已经有半个月了,从最初的担心、彷徨,到现在的适应,我已经完全习惯了日本的生活。我现在就跟大家分享一下我到日本的感受与感想、体验。

4月8日,我们从青岛坐飞机,来到了日本,到日本之后,我们才发现日本正在下着雨,但是,接我们的安信老师跟宋老师不顾下着雨,依然准时的来到了机场接我们,这让我们非常的感动,当我们还没见到老师的时候,我们的内心里,还是有一点担心的,毕竟,人生地不熟,而且还有语言上的不通,但是,我们见到老师之后,这种顾虑完全打消了,两位老师不仅非常的平易近人,而且还开导我们,让我们不要担心,这让我们感受到了家般的温暖,然后,老师带着我们去吃了饭,非常的美味,再次感谢老师,感谢组合的盛情款待。

来到了组合,我们不仅学习日语,还学习了日本的生活习惯及文化习俗,学习如何救人,使用AED,还有,教我们在遇到地震及火灾的时候,该怎样处理这类的突发情况,我认为,通过这次的学习,我们不仅提高了自我的保护能力,对以后的生活及工作当中,也是一次宝贵的人生经历,来了这么多天了,组合及老师,不仅教我们日语学习,对我们生活上,也是无微不至的关心,饭和菜,都是给我们买好了的,只要我们自己动手做就可以了,当我们的饭菜快没了的时候,老师就会及时的给我们补充,让我们非常的感激,可以说,在这里吃的饭菜,比我们在家里的饭菜还要好,跟家里人说了之后,家人非常的放心,这样,我们就可以安心的在这里工作学习了。

在日本,我感觉日本是一个非常安静的国家,走到哪里,都听不到人们大声的喧哗,人们说话都是非常的小声,生怕打扰到别人,这让我非常的敬佩,这时,我才知道,不打扰别人,也是一种美德。还有,让我感受最深的,就要当属日本交通规则了,在没有红绿灯的地方,走在斑马线上的时候,车辆绝对不会跟你抢道,肯定会礼让行人先过去的,在有红绿灯的地方,也从来没有看到一次车辆闯红灯,人们都在遵守着规则,这样,大家就可以有一个安静的生活环境了。

在日本以后的3年生活里,我一定会遵守日本的各种规则,尽量不给别人添麻烦,渡过3年愉快的研修生活。

心 心 心 心 心
心 心 心 心 心

2017/4/25

张旭

不知不觉来日本已经有半个多月的时间了，这段时间我们受到老师们各种各样的帮助和无微不至的关怀，使我们觉得很温暖。对于日本，以前只是在电视跟新闻上有过了解，知道日本的科学技术很先进，日本的空气很好，是一个美丽的国度。一直想来日本，这次真的梦想成真了，心里也很高兴的。下面我就来日本这段时间做一次简短的总结。

首先，日本给我的第一印象是干净，即使路上没有垃圾桶，马路也是很干净的，这跟日本的国民素质有着重要的关系。其次我觉得日本人很勤奋，很珍惜时间，在中国很多人到五十多岁就会闲在家里不去工作，靠子女供养，但是在日本很多六十岁的老人还在努力的工作，为社会跟国家贡献着自己的力量。来到日本的这段时间，老师不光教给我们学习日语，还学习了消防安全，心脏复苏急救方法，地震等自然灾害的应急方法等，这为我们在以后的工作跟生活中打下了一个良好的基础。真的很谢谢老师们，你们辛苦了。

日本人很和蔼很亲切，让我印象最深刻的一次是刚来日本没几天，由于我的不小心把钱包内的日元弄破了，^{初来到，这真让我不知所措}第二天我问了安倍老师怎么办，老师说他可以带我去银行兑换新的，于是我便把钱交给了老师，本想老师这么忙怎么也得两三天才能帮我把钱换来吧，没想到下午一上课老师便把两张崭新的钱交给了我，老师的做事效率很是让我吃惊，真的很感谢老师。可能这在老师眼里不过只是

一件小事，但我却记在了心里，使我对日本并没有感到陌生。

来日本的这段时间的感触还有好多好多，我一定要努力学习，踏实工作，使自己更快的融入到这个环境中，做到不给别人添麻烦，不给团队添麻烦，不给自己添麻烦，拥有一颗感恩、谦虚、反省、奉献、坦诚的心，不给自己的人生留下遗憾。

最后借用我们部长的一句格言：人生能有几次搏，此时不搏，更待何时？加油吧，年轻人，美好的明天在向我们招手。

谢文

そうがつかん そうぶん!

2017/04/

名前: ダン ティ タム

Trước đây khi vẫn còn là một học sinh ngồi trên ghế nhà trường tôi đã rất yêu đất nước Nhật Bản. Cũng đã từng ao ước được đặt chân đến nơi đây nhưng đơn giản chỉ là vì thấy Nhật bản thật đẹp, có núi Phú Sĩ, có hoa anh đào, có món sushi nổi tiếng và mang tên "Đất nước mặt trời mọc". Không nghĩ rằng h đây mình cũng đã được một lần không chỉ là đặt chân đến Nhật Bản mà sẽ sống ở đây, sẽ học tập, làm việc, ... trong 3 năm tới. Có lẽ sẽ có rất nhiều những khó khăn những khoảng thời gian ấy tôi sẽ học hỏi được rất nhiều điều và khiến tôi trưởng thành hơn. Tôi đã quyết định xa gia đình người thân và bạn bè đến đây để học tập và làm việc. Sau những tháng ngày rèn luyện và học tập những điều cơ bản về đất nước Nhật ^{thời} ^{TO} ^{EMICU} thi 8/4 vào 7:30 p' chuyến bay của tôi và mọi người trong đoàn đã hạ cánh tại sân bay Fukuoka. Tính đến h đã gần một tháng chung tôi sống ở đây. Nghỉ lại quãng thời gian vừa qua thì thật là nhiều cảm xúc. Một tháng tại nghiệp đoàn tuy không dài nhưng đã để lại trong tôi cũng như tất cả mọi người rất nhiều những kỉ niệm khó quên buồn thì ít mà vui thì nhiều. Nhớ ngay đầu tiên khi đặt chân xuống sân bay Fukuoka tôi có một cảm giác rất lạ lần đầu tiên đặt chân đến một đất nước khác, mọi thứ hoàn toàn khác, con người mới, cuộc sống mới, ...

"Mình đang ở Nhật rồi đây", mình đang đứng trên đất Nhật đây các chị". Cảm xúc thật sự rất khó tả. Có chút là cảm có một chút niềm vui nhưng cũng xen vào đó là nỗi buồn khi phải xa nhà xa quê hương. Qua thật cũng đã nghe các thầy cô nói về cách làm việc của con người ở đây nhưng khi tận mắt nhìn thấy những điều họ làm được thì tôi đã thật sự cảm thấy mình đã lờ sai khi chọn đất nước Nhật Bản là nơi để tôi rèn luyện bản thân. Sau khi được sự hướng dẫn tận tình của nhân viên sân bay chúng tôi đã được nghiệp đoàn xếp đơn vị rất rộng rãi. Trên đường từ sân bay về nhà ở thì một điều nữa mà tôi thấy đó là giao thông ở đây thật sự rất an toàn tất cả mọi người đều chấp hành rất nghiêm túc. Chúng tôi đến đây đứng vào dịp hoa anh đào đang nở rộ trên khắp các con đường. Qua thật đẹp Nhật k° chỉ đẹp về thiên nhiên mà con người ở đây, cách sống, của họ cũng rất đẹp. Ngay hôm sau là chủ nhật nhưng còn nhiều điều chúng tôi cần biết nên hôm ấy là "Ngày đầu tiên đi học" của chúng tôi. Buổi học ấy khiến cho tôi nhớ lại "ngày đầu tiên đi học" của 12 năm trước tất cả đều bỏ ngỡ, mới mẻ. Thời tiết cũng dần chuyển sang hè nên cũng không quá lạnh nên chúng tôi cũng dần quen với thời tiết ở N.Ba. Đồ ăn ở đây thì rất đảm bảo về sinh an toàn nên chúng tôi cũng quen rất nhanh. Xen lẫn những buổi học lí thuyết tại lớp học thì chúng tôi còn được các thầy cô đưa đến những lớp học trải nghiệm. Tôi và các anh chị đã được thầy cô đưa đến sở cứu hỏa để học thực hành hô hấp sơ cứu cho người gặp nạn, cách sử dụng máy AED. Được đến trải nghiệm về các thiên tai của

Tôi đã thấy được phần nào sự hùng vĩ của những trận động đất, sức gió bão, ^{hiệu ứng phân, náo loạn} cách sử dụng binh cứu hỏa để chữa cháy, ^{trở lại học} cách thoát hiểm an toàn. Đó thật sự là những bài học bổ ích và rất cần thiết cho quãng thời gian 3 năm sống ở đây. Ngoài như h học chung tôi còn được các sensei đưa đi lên núi ngắm hoa, ở một nơi thật cao chung tôi có thể nhìn được toàn cảnh xung quanh bên nước mây trời những mái nhà, những con đường & tất cả như một bức tranh rõ ràng đẹp. Không chỉ vậy chúng tôi còn được đến tham quan bảo tàng mỹ thuật dưới mức độ n' bố đồ truyền thống của các quốc gia khác nhau. Cùng nhau ăn cơm rồi đi chơi ở biển. Cùng nhau lưu giữ những khoảnh khắc quý bằng những bức ảnh thật đẹp. Tao đang cute pho mai, Suyt thì chạy máy. Chung' tôi đã được các sensei chỉ bảo dạy tận tình không chỉ là kiến thức mà dạy cho chúng tôi cả cách sinh hoạt, nếp sống, tập cho tốt, cách ứng xử khi sống ở ĐN Nhật Bản. Tôi cũng như tất cả mọi người & đều cảm thấy rất biết ơn vì điều đó. Khi thời gian một tháng học tập sắp kết thúc và chúng tôi sắp phải bắt đầu vào công việc của mình ở cty, tôi chắc chắn rằng & xin k' ai không cảm thấy lưu luyến quãng thời gian tuy ngắn ngủi này.

E xin gửi lời cảm ơn đến nghiệp đoàn, các sensei trong thời gian qua đã chỉ bảo chúng E. Quãng thời gian vừa qua sẽ là động lực để chúng E và mình có thêm động lực tiếp tục cố gắng làm việc cũng như trong học tập rèn luyện bản thân. Một lần nữa E xin chân thành cảm ơn.

エウかつたん エウじゅん

2017/4/26

ト-ティ フォン

Đến nay là còn 13 ngày nữa là chúng tôi về công ty. Sinh sống ở đây cũng đã được ^{hơn} 2 tuần rồi. Thời gian tuy ngắn nhưng rất thú vị. Ngày đầu đặt chân đến đây tôi thấy một đất nước thật yên tĩnh và đặc biệt rất sạch. Sau khi rời sân bay tôi về kí túc chúng tôi đánh rất vui hành lý của chúng tôi. Vì người một nơi vắng một nơi nên phải soạn ra những đồ dùng cho một tháng. Sau đó cũng tham ăn cơm hộp. Đồ cũng là bữa cơm đầu tiên tại đất Nhật Bản mà tôi ^{ưa} thích. Được cái tôi không bị di ứng thời tiết, cũng không bị lạ bụng vì không quen đồ ăn bên này.

Hai ba ngày liên tiếp đó, thành phố Fukuoka tiếp đón chúng tôi bằng những cơn mưa dầm dề ngày đêm. Nhiệt độ lúc đó tầm khoảng 13°C, thực sự cảm thấy rất lạnh cho dù đã mặc rất nhiều áo ấm mà vẫn không có chút gì khác biệt những khác với sự co ro của chúng tôi ở Nhật họ không như thế, họ chỉ khoác thêm một cái áo mỏng thôi. Con người ở đây họ làm gì cũng rất nhanh, kể cả ăn hoặc đi. Chúng tôi học ở hai trung tâm, một ở gần kí túc và cũng là văn phòng của các sensei hai là trung tâm cách cũng xa đi bộ một khoảng nửa tiếng. Ở gần kí túc của chúng tôi có một trường tiểu học, bọn chúng rất đáng yêu cứ thỉnh thoảng cũng tan học về bọn chúng là cứ giải sáo vào buổi chuyển làm quen, mục đích là kawaii. Những trường Nhật còn kawaii nên ở ^{được} nhiều lắm.

Xen kẽ những giờ học tiếng Nhật trên lớp chúng tôi còn được đi thực tập đồng đất, hoá học, cấp cứu người dạt quy, ... Sau những giờ học ngoài khóa như thế các sensei lại đưa chúng tôi đi tham quan những nơi đẹp và nổi tiếng

gần đó. Chúng tôi sang đúng mùa hoa anh đào nở, nên đã có cơ hội được ngắm
và chụp ảnh với hàng rừng hoa. Lớn dần dần dần mất thấy, chúng thật đẹp.

Khi còn ở Việt Nam tôi cũng đã được nghe và xem về phong cảnh của Nhật
Bản. Nhưng ngoài sức tưởng tượng của tôi. Có một cái gì đó chỉ trước Việt Nam
là nhiều. Chúng tôi được ra ngoài biển để chơi thể thao, cát rất mịn
nước xanh hơn Việt Nam rất nhiều và đặc biệt là họ không tắm dưới biển
họ chỉ đi tắm, phơi nắng, và chơi thể thao trên bờ biển. Cũng có rất nhiều
người ngoại quốc tham quan ở đây. Những ngày chủ nhật chúng tôi
cũng đi dạo và tìm hiểu quanh khu chúng tôi sống. Giao thông ở đây
khác với Việt Nam là lưu thông bằng bàn tay. Chủ yếu là ô tô, và xe đạp
an toàn và không bị ô nhiễm khói xe. Chúng tôi đi bộ đi học, người Nhật
luôn nhường đường cho chúng tôi. Mới sang nên nhiều cái còn chưa biết
hết bạn đâu đi đâu chúng tôi cũng chào. Chào người đi đường hay người
tên hàng đồ xe bên đường. Họ đều tỏ ra ngạc nhiên sau đó cười và hỏi chuyện
chúng tôi. Tiếp xúc nhiều với cách giao tiếp của người Nhật tôi thấy câu "Xin lỗi"
và "Cảm ơn" luôn luôn được sử dụng.

Chưa đầy một tháng ở đây tôi đã học chơi được rất nhiều thứ.
Lịch đồ nghề mà trước kia học ở EMICO sẽ hết cũng được nâng cấp.
Biết được nhiều văn hóa của đất nước Nhật. Có rất nhiều cái đó khác
với gia đình ở Việt Nam. Và tôi tin sử lựa chọn Nhật Bản là con
đường đi tiếp của tôi là đúng. Tôi nghĩ là tôi sẽ cố gắng làm nó thành
công. がんばりましょう

Cuối cùng em muốn gửi lời cảm ơn tới các Sensei và nghiệp đoàn.
Thời gian qua đã dạy dỗ và giúp đỡ chúng em rất nhiều. Chúc
mọi người tốt cả, đặc biệt là có sức khỏe dồi dào, vì có sức khỏe
là có tất cả...

ở nghiệp đoàn tôi qua thật nhanh chúng tôi được học rất nhiều bài học
ngoại khóa thật bổ ích về cuộc sống, con người Nhật Bản. Những đề tài
cho tôi nhiều ấn tượng sâu sắc và đáng nhớ nhất về sự cần người khi
gặp tai nạn, phòng chống thiên tai tại địa phương chúng tôi đã nghiệm cảm giác khác
có thể diễn tả. Kết thúc buổi học ngoại khóa là những hoạt
động vui chơi dưới ánh trăng anh tài, liên những mối mối
hàng của Nhật Bản. Trong ^{gần} một tháng ở nghiệp đoàn tôi xin chân
thành cảm ơn nghiệp đoàn đã tận tình chỉ bảo cho chúng tôi để ngày
càng hoàn thiện hơn để có thể hòa nhập với cuộc sống hiện tại.